

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203649
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5414203649.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti T.: I. nar. XX.XX.XXXX a Q. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, deti rodičov: matka - J. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom C. P. - R. T., A. XXXX/X a otec - D. T. nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. P., t.č. bytom C. P., J. Y. XXXX/X, maloleté deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, Námestie slobody 1, v konaní o návrhu matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, určenie výživného a úpravu styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/67/2014-36 zo dňa 16. septembra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil otcovi D. T. povinnosť platiť platíť na výživu mal. I. sumu 60,- eur mesačne a na výživu mal. Q. sumu 60,- eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 24.07.2014. Zameškané výživné za obdobie od 24.07.2014 do vyhlásenia rozsudku na mal. I. vo výške 40,50 eur a na mal. Q. vo výške 40,50 eur, súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 20,- eur na každé maloleté dieťa a to spolu s bežným výživným, pričom splatnosť prvej splátky nastala v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh matky na určenie výživného zamietol. Súd schválil rodičovskú dohodu uzavretú na pojednávaní dňa 16.09.2014 v tomto znení:

Maloleté deti T.: I. nar. XX.XX.XXXX a Q. nar. XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi neobmedzene s tým, že je povinný stretnutia s deťmi oznámiť ich matke minimálne jeden deň vopred.

Žiadnemu z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 24, § 26, § 36, § 62, § 75, § 77 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že rodičia spolu nežijú a deti sú v starostlivosti ich matky. Rodičia na pojednávaní uzavreli rodičovskú dohodu o úprave osobnej starostlivosti o deti a tiež o úprave styku otca s nimi. Súd rodičovskú dohodu v znení uvedenom vo výrokovvej časti rozsudku, s poukazom na § 36 ods. 1, v spojení s § 24 ods. 3 ZoR, schválil, nakoľko táto neodporuje záujmom detí. Rodičovská dohoda neobsahuje úpravu vyživovacej povinnosti, na ktorej sa rodičia nedokázali dohodnúť, preto súd určil výživné na maloleté deti, pričom vychádzal z kritérií upravených v § 62 a § 75 ZoR. Otec od rozchodu rodičov prispieval na potreby detí nepravidelne, na každé sumou 35,- eur mesačne. Výživné v tejto výške je neprimerané potrebám detí vychádzajúc z ich veku a tiež zisteným možnostiam a schopnostiam ich otca. Ten nie je zamestnaný, avšak ako bolo dokazovaním zistené, nie je evidovaný úradom práce, v evidencii bol posledne vedený na jeden a pol mesiaca ešte v roku 2011 a odvtedy sa o prácu prostredníctvom úradu práce nezaujímal, nežiadal ani o priznanie dávok v hmotnej núdzi. Vychádzajúc z toho, že otec nie je záväzkovo zaťažovaný, je schopný platiť svoje bežné výdavky vrátane výdavkov za bývanie, v priebehu tohto roka bol schopný zaplatiť si cestu do Anglicka vo výške 120,- eur, možno konštatovať, že otec má určité neoficiálne príjmy a nemá záujem o získanie stáleho zamestnania. Na základe vyššie uvedeného, zohľadniac, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, súd určil výživné na I. a Q., na každého vo výške 60,- eur mesačne, ktorú považuje za primeranú potrebám detí i pomerom povinného otca. I keď je mal. I. starší od Q. o tri roky, výživné bolo určené na obe deti v rovnakom rozsahu, keďže na mal. Q. má matka zvýšené náklady v súvislosti so zhoršeným stavom dieťaťa. Výživné bolo určené v súlade s návrhom matky od 24.07.2014, t.j. od podania návrhu na súd. Pokiaľ matka žiadala určenie výživného vo väčšom rozsahu ako súd určil, súd jej návrh z dôvodu neprimeranosti požadovaného výživného možnostiam a schopnostiam otca, zamietol. Zároveň vyčíslil zameškané výživné na obe deti za obdobie od 24.07.2014 do vyhlásenia rozsudku. Bolo preukázané, že otec za mesiac august uhradil matke na každé dieťa 35,- eur, čo bolo zohľadnené pri vyčíslení zameškaného výživného. Vzniklo mu tak zameškané výživné za mesiac august na každé dieťa vo výške 25,- eur a za osem dní mesiaca júla, keďže bolo výživné určené od 24.07.2014, vo výške 15,50 eur na každé dieťa. Pri určovaní zameškaného výživného za obdobie od 24.07.2014 do 31.07.2014 súd vychádzal zo skutočnosti, že otec za tento mesiac na deti finančne neprispel, nakoľko jeho tvrdenie o zaplatení výživného vo výške 70,- eur na obe deti matka nepotvrdila a otec tvrdenie nepreukázal. Vzhľadom na výšku bežného výživného, so zohľadnením ďalšej vyživovacej povinnosti otca, ako aj výšky zameškaného výživného na obe maloleté deti, súd povolil otcovi splácanie zameškaného výživného v mesačných splátkach po 20,- eur, pričom splatnosť prvej splátky nastáva v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi, podala odvolanie matka maloletých detí. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa schválenej rodičovskej dohody, ktorou bol styk otca s maloletými deťmi upravený neobmedzene, zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu v tejto časti na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukazovala na to, že s rodičovskou dohodou, ktorú mali s otcom maloletých detí na pojednávaní konanom dňa 16.9.2014 uzatvoriť, v zmysle ktorej bol styk otca s maloletými deťmi upravený neobmedzene, ona ako matka nesúhlasí. Jej znenie je v zásadnom rozpore s ňou podaným návrhom. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, ona ako navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu. Rovnako na otázku kolíznej opatrovníčky uviedla, že trvá na návrhu na úpravu styku a chce, aby si otec brával obidve deti naraz. Napriek tomu a bez toho, aby ju konajúca sudkyňa poučila o význame uzatvorenia rodičovskej dohody a toto poučenie zaznamenala do zápisnice o pojednávaní, došlo k uzatvoreniu rodičovskej dohody. S jej znením súhlasila preto, že zákonná sudkyňa sa jej opakovane dôrazne pýtala, či nerozumie, že nemôže rozhodnúť inak, ako v znení následne potom uzatvorenej dohody. Zápisnica z pojednávania preukazuje, že obaja rodičia mali protichodné názory týkajúce sa úpravy styku otca s maloletými deťmi. Ďalej uviedla, že dohodu, tak ako je uvedená v zápisnici o pojednávaní týkajúcu sa neobmedzeného styku otca s maloletými deťmi, ona neuzatvárala z vlastného presvedčenia a základe vyjadrenia konajúcej sudkyne, ktorá ju presvedčila, že iné riešenie úpravy styku v tejto situácii nie je možné. Pokiaľ ide o časť rodičovskej dohody o zverení maloletých detí do jej osobnej starostlivosti ako matky a dohody o tom, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, s tým súhlasí, čo vyplýva aj z ňou podaného návrhu. Rodičovská dohoda, ktorú súd schválil, nevytvára priestor stability ani pokiaľ ide

o ich vzájomný vzťah ako rodičov a nie je v záujme maloletých detí a to pokiaľ ide o termín, kedy je otec povinný matka oznámiť stretnutie s deťmi, ako aj rozsah úpravy stretávania. Jednotlivé dôsledky nastolenej úpravy stretávania súd pravdepodobne vôbec nezvažoval, pretože by nemohol dospieť k záveru, že táto je v záujme maloletých detí. Ani kolízny opatrovník napriek tomu, že súhlas s uzavretím dohody udelil, bližšie nezdôvodnil, v čom je pre maloleté deti, ktoré v konaní zastupuje, výhodné, aby bol styk otca s nimi upravený neobmedzene spôsobom uvedeným v rozhodnutí. Domnieva sa, že rozhodnutie o úprave stretávania je v podobe, v akej bolo schválené nevykonateľné a v tejto podobe je aj v súdnom rozhodnutí nadbytočné.

K odvolaniu matky maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie otec maloletých detí, ktorý navrhoval rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť s tým, že sa s rozsudkom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Kolízny opatrovník maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa uviedol, že žiada rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania matka maloletých detí, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

I keď rodičia maloletého dieťaťa uzatvorili dohodu o styku otca s maloletými deťmi, ktorú súd schválil, môže matka maloletých detí kedykoľvek podať nový návrh o úprave styku otca s maloletými deťmi v prípade, že by takto uzatvorená dohoda bola problematická a styk otca s maloletými deťmi by vyvolával problémy pre matku maloletých detí, ako aj pre otca maloletých detí a nebol by predovšetkým v záujme maloletých detí.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.